

Reporter: Actriță de top la Teatrul Național I.L. Caragiale, din București, autoare dramatică și regizoarea propriilor scenarii, în permanentă căutare de subiecte pentru piesele sale dar și pentru rețete culinare! În plus, o gospodină deosebită, cu talent și mult bun-gust, născută în luna lui Gustar... pe 5 august! O persoană carismatică este Rodica Popescu Bitănescu, cea pe care eu o numesc, cu tandrețe: “Doamna-chef-de-viață”, zău, nu exagerez de loc, este chiar molipsitoare această însușire pentru cine o vede pe scenă, în filme, seriale, în piesele de teatru radiofonic! Vă întreb, de unde acest chef de viață, de voie bună, pentru tot ce realizați...zodia să fie?

Rodica Popescu Bitănescu (nu râde, dar e amuzată și zâmbitoare): Ei da, acest 5 august, ziua mea de naștere...e una norocoasă pentru mine: sunt sănătoasă, fericită și mulțumesc cerului, Domnului Iisus, că mi-a dăruit multe posibilități prin care să-mi exprim bucuria de a trăi, de a fi împlinită, ca femeie, ca soție, ca actriță ...ca scriitoare de teatru ! Adică să iubesc viața, cu toate provocările, să gust fiecare clipă a ei! Sunt 13 ani de când am debutat cu prima piesă scrisă și regizată de mine: “Cinci femei de tranziție”.

Apoi au urmat alte comedii, amar-romantice: “Încă-i bine”, “Viață de cimitir”, “Triunghiul femeilor”... și nu mă opresc! Știi de ce? Am multe idei, am chef de scris și mai ales el, PUBLICUL, mă încurajează, mă întreabă oamenii și pe stradă: ce piese ați mai scris, când le vom vedea pe scenă?...Recunosc, este cel mai măgulitor “interviu”, îmi face plăcere, mă stimulează să mai scriu. Acum am să vă spun (râde așa cum o știți)... dar nu chiar tot, o informație despre o nouă piesă, care va fi pe scenă, la deschiderea stagiunii, la toamnă, nu divulg nici numele, nici distribuția... va fi o surpriză... cred plăcută!

Gospodină? Da, am și aceste plăceri în repertoriul vieții mele! Mă relaxează gătitul, dar, în gând... coc situații, replici, idei pentru o nouă piesă... La fel procedez dacă fac ordine, curățenie, dacă mai croitesc sau tricotez...gândurile mele mă însoțesc...

Reporter: Am remarcat verbe mai des folosite, precum: a iubi, a plăcea, a crea, a fi activ...

Rodica Popescu Bitănescu: Despre ce iubesc v-am spus: tot ce e viață, mișcare...dar cel mai mult îmi iubesc soțul, cu el împart tot ce ne oferă viața... Apoi iubesc, ador chiar, florile, cele din grădini și parcuri... dar îmi place să primesc flori, mai ales...trandafiri! Îmi plac foarte-foarte mult fructele! În copilărie jinduam după ele...dar mama, cu tot greul vieții, ne răsfăța...rar, când făcea dulceață de cireșe, de vișine...le gustam un pic, când erau calde, apoi mama le ascundea! Unde? În gura sobei, să nu dăm noi, copiii, de ele! Tot le dibuiam și goleam cu lingura din borcan, acopeream paguba, iar când se făcea focul, mama descoperea jaful...ne dojenea și ne dădea porții mai mici, ca pedeapsă! Vă mărturisesc încă o pasiune: iubesc poveștile, le ascult pe cele trăite de oamenii din jur, apoi, în momente de inspirație, le transform în piese de teatru!

Sunt optimistă și prin asta cred că sunt și puternică la încercările vieții... În piesa “Triunghiul femeilor” veți vedea această credință a mea: viața și moartea merg împreună pe drum și suntem datori să ținem aproape, cu iubire de semenii noștri, să ne iubim aproapele - cum se spune în Biblie.

„Iubesc viața, cu toate provocările, gust fiecare clipă a ei...” - Interviu cu RODICA POPESCU

BITĂNESCU -

În viața noastră, când nu ne este prea bine, să ne gândim că astfel ispășim cele ce tot noi am greșit...Spuneam că sunt optimistă și așa rezist: cu dragoste și încredere și am, slavă Domnului, cum și unde să mă manifest.

Reporter: Vacanța din iulie-august este o relaxare absolută, sau mai e și câte un gând de creație?

Rodica Popescu Bitănescu: O meritată vacanță, o plăcută aniversare a zilei mele de naștere ...cu soțul și câțiva prieteni...plimbări prin natură, adevăratele mari bucurii - simple, dar care îmi dau energie - nu-i așa? - pentru scris! (un zâmbet însoțit). Mă uit pe textele mele, mai corectez, mai adaug, mă gândesc la replici, la mișcarea scenică... Am deja în minte ideea unei noi piese, doar atât...aștept inspirația pentru restul...nu forțez nota, nu mă grăbesc! Iubesc zilele vacanței, viața tihnită, le acord toată atenția mea!

Mă gândesc cu plăcere la cei ce vor citi aceste mărturisiri-fugare... Îi consider prieteni, viitori spectatori, acum se află și domniile lor în vacanță, le urez tot ce poate să le facă viața frumoasă, să o trăiască din plin... personal le spun, din tot sufletul, la "scenă deschisă ":

Vă iubesc, oameni buni! Iubiți și voi viața și pe cei dragi! Vă aștept la toamnă, La TEATRU! Semnez:

Rodica Popescu

ROMANIȚA ȘTENȚEL, jurnalist

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*